

[Meta Ditzel.]

at der kan være vanskeligheder for de større nationer, og de sidste års historie kan jo vise eksempler på misforståelser mellem repræsentanter for store nationer, der ikke har haft tilstrækkeligt kendskab til hinandens sprog. Der henvises jo f. eks. til det vigtige møde mellem Hitler og Mussolini i Brenner, hvorefter udenrigsministrene brugte lang tid på at finde ud af, hvad aftalen gik ud på, og det lykkedes dem åbenbart ikke rigtig at finde frem til det.

Der er meget, der tyder på, at der må gøres noget for at finde et neutralt internationalt hjælpesprog, som vil stille alle lige, som kan hindre misforståelser i det diplomatiske eller det taktiske spil og spare uendelige summer til tolke og simultananlæg. Men det kan jo ikke gøres fra dag til dag, så indtil det bliver en realitet, hvad jeg tror det må blive nødvendigt at nå til, må vi små lande altså prøve at gøre os gældende så godt som muligt med henblik på at kræve hensyntagen til vort sprog, og derfor glæder det mig, at ministeren er indstillet på den linje.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Der er for mig ingen tvivl om, at det i overskuelig tid er den mest praktiske løsning at bruge alle de officielle sprog, selv om det skaber en del vanskeligheder.

Jeg tror, forslaget om at finde et helt neutralt sprog vil møde megen sympati, men det vil være svært at realisere. Jeg kan nævne, at jeg på sidste ministermøde blev spurgt, om jeg havde nogle gode ideer til rationalisering i det kommende halve år, hvor vi har præsidentskabet, og så sagde jeg: jeg har en god idé vedrørende sprog, men jeg er desværre næsten overbevist om, at den ikke vil få tilslutning. Jeg har to reformforslag, sagde jeg, det ene er, at man kun skal tale engelsk og fransk — og jeg kunne se på englænderne og franskmændene, at de syntes, det var en fremragende ordning, mens de andre var lidt betænkelige — det andet er, at der stilles den betingelse, at man aldrig må tale sit eget sprog, og så rystede både franskmændene og englænderne på hovedet. Det tror jeg er et meget godt eksempel på, at det er svært at få gennemført reformer på dette område. Derfor

bør vi sikre, at man taler dansk, og at det bliver tolket korrekt og effektivt.

Poul Dalsager: I tilslutning til det svar, ministeren har givet med hensyn til tolkeproblemerne i De europæiske Fællesskaber, vil jeg gerne sige, at jeg tror, jeg som medlem af parlamentet kender næsten alle de danske tolke, der virker inden for Fællesskaberne, og jeg kan sige, at vi efterhånden har meget få problemer i Parlamentet, hvorimod Kommissionens sprog tjeneste virkelig har vanskeligheder.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er klar over, at de danske tolke, som arbejder i Fællesskaberne, nu nægter at arbejde for Kommissionen på grund af de sabotagehandlinger, som de ligefrem selv føler der bliver begået imod dansk fra Kommissionens sprog tjeneste.

Jeg ved, der er adskillige danske tolke, som meget gerne ville arbejde for Kommissionen, men de vil ikke under de omstændigheder, hvorunder de nu arbejder, hvor de ikke får deres penge til tiden, hvor de får dem 3 til 6 måneder efter, at de har arbejdet. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om han vil overveje at undersøge, om man fra Kommissionens side virkelig gør, hvad man kan for at skabe et tilfredsstillende tilkeforhold til dansk.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Jeg er fuldstændig klar over, at tolkene trives bedre i Parlamentsregie end i Kommissionsregie. Der er ingen tvivl om, at trivslen på arbejdspladsen er bedre i Parlamentet, og der er mange forhold, som tolkene henviser til er ordnet bedre i Parlamentet end i Kommissionen.

Indtil videre vil jeg imidlertid ikke acceptere, at der ligefrem er tale om sabotage i Kommissionen; jeg ved godt, at enkelte tolke siger, at sådan er situationen. Derfor har vi bedt om at få sat en undersøgelse i gang, idet man selvfølgelig ikke kan bygge på udtalelser uden at få dokumentation, og vi ønsker at få undersøgt tolkenes arbejdsforhold. Vi har henvendt os til kommissær Borschette om en sådan undersøgelse, og før den foreligger, vil jeg ikke kunne skrive under på, at der er tale om sabotage.

Men det er klart, at hvis det er tilfældet, er det utilstedeligt og må kræve alvorlig